

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 669
din 12.11.2014**

Dosar nr.: 481/2014

Petiția nr.: 5231/29.07.2014

Petent: S.S., prin Fundația Consiliul Național Român pentru Refugiați

Reclamat: Instituția Primarului Sectorului 2 București, prin primar în funcție domnul N.O.

Obiect: refuzul acordării către petent, persoană cu dizabilități, a unei locuințe sociale, deoarece acesta nu este cetățean român și nu are domiciliul stabil pe raza sectorului 2

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. S.S., prin

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Instituția Primarului Sectorului 2 București, prin primar în funcție domnul N.O., loc. București, str. Chiristigiilor, nr. 11-13, sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul, persoană cu dizabilități, sesizează faptul că nu îi este acordată o locuință socială deoarece nu este cetățean român și nu are domiciliul stabil pe raza sectorului 2.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5231/29.08.2014 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5805/29.08.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.09.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, cetățean armean cu statut de refugiat în România, persoană cu dizabilități, arată că a formulat o cerere pentru a i se acorda o locuință socială, dar Primăria sectorului 2 București i-a răspuns că nu poate da curs cererii petentului deoarece acesta nu este cetățean român și nu are domiciliul stabil pe teritoriul sectorului 2 al Municipiului București.

4.1.2. Petentul se consideră discriminat și precizează că legislația îi garantează dreptul la o locuință socială. Petentul depune documente și anume copie după răspunsul primit de la partea reclamată, copie după permisul său de ședere care atestă că este refugiat, adeverințe medicale și fotografii din camera unde locuiește pentru a arăta că nu are condiții propice de trai.

4.1.3. Petentul solicită să fie citat la Fundația Consiliul Național Român pentru Refugiați.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată că potrivit prevederilor Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 2 nr. 106/2008 privind stabilirea criteriilor de repartizare a locuințelor construite în vederea accesului la proprietate pentru unele categorii de persoane, a locuințelor sociale, de serviciu și de necesitate și a locuințelor cu chirie din fondul locativ de stat aflate în administrarea Consiliului Local al Sectorului 2, ... "Serviciul Spațiu Locativ va analiza și propune Comisiei constituite la nivelul Consiliului Local al Sectorului 2, soluționarea cererilor cetățenilor numai cu domiciliul stabil în sectorul 2 pentru următoarele tipuri de locuințe:

a) locuințe construite în vederea înlesnirii accesului la proprietate pentru unele categorii de persoane;

b) locuințe disponibilizate din mișcarea a II-a (eliberate prin deces, mutarea foștilor chiriași în locuințe noi sau în locuințe proprietate personală, rezilierea contractelor existente, etc.) considerate locuințe convenabile;

c) locuințe sociale;

d) locuințe de serviciu;

e) locuințe de necesitate;... "

4.2.2. Partea reclamată subliniază că, așa cum reiese din textul Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 2 nr. 106/2008, condiția care trebuie îndeplinită pentru a beneficia de prevederile acestei hotărâri este legată de domiciliul stabil în sectorul 2 și nu de cetățenie, de statutul de refugiat sau de persoană cu dizabilități.

4.2.3. Referitor la O.G. nr. 1/22.01.2014, pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România și a O.G. nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, legiuitorul a statuat tratament egal și nediscriminatoriu între cetățenii români și cetățenii străini la dobândirea unei locuințe, precizare legislativă care se respectă întocmai de Hotărârea Consiliul Local al Sectorului 2, nr. 106/2008, astfel încât afirmația petentului în

sensul că refuzul părții reclamate ar avea altă bază decât cea legală este neconformă realității.

4.2.4. Având în vedere aspectele menționate, petentul neavând domiciliul stabil în sectorul 2, cererea privind atribuirea unei locuințe sociale nu poate fi soluționată la nivelul Primăriei Sectorului 2, informație care i-a fost comunicată și argumentată petentului prin răspunsurile transmise la cereile adresate părții reclamate.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la o posibilă discriminare a petentului, persoană cu dizabilități, prin refuzul acordării către petent a unei locuințe sociale, deoarece acesta nu este cetățean român și nu are domiciliul stabil pe raza sectorului 2.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat

obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. În speță, petentul sesizează faptul că este discriminat deoarece nu este cetățean român și nu are domiciliul stabil pe teritoriul sectorului 2 al Municipiului București.

5.7. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

5.8. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

5.9. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume *lipsește raportul de cauzalitate între criteriul invocat de petent și fapta sesizată*.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Panfile Anamaria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.